

δαλὴν ἀνθησίν της, εἰς τοὺς πλησιεστέρους λόγους, εἰς τοὺς γραφικὸς καὶ μάλιστα πρασινίζοντας ὑπὸ τὴν πρώτην τῆς ἀνοίξεως θωπεῖαν λόφους, καὶ ἄλλοι εἰς τὴν γλαυκὴν καὶ κυματίζουσαν τῆς θαλάσσης ἔκτασιν, προτιμῶντες ἕνα ξηρὸν βράχον ἐρημικῆς ἀκτῆς, παρὰ τὰς ρίζας τοῦ ὁποῦ προσδένουσι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὸ μικρὸν σκάφος των. Τὰ κούλουμα ἐν ἐπαρχίᾳ δὲν παρουσιάζουσι μεγάλας τοπικὰς διαφορὰς. Καταδροχισμὸς νηστησίμων καὶ ἀλμυρῶν, καὶ ἀκόρεστος πόσις οἶνου. Εἶνε ἡ τελευταία ἀπήχησις τῶν ὀργίων παλαιῶν χρόνων, ἀπήχησις ἐντελῆς καὶ ἀκριβοῦς δύναται τις νὰ εἴπῃ ὡς πρὸς τὴν ἐξύττητα τῆς μέθης, τὴν χλιδὴν καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν συμποσίων, καίπερ νηστησίμων, καὶ τὴν ἔκφρασην ἐκδοσιν τοῦ ξεφαντώματος. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία κατόπιν ἐλίγγων συγκρούσεων ποτηρίων, χαρακτηριστικὴ ἔπεται ἡ ἔξις τοῦ νὰ μουντζουρώνονται καὶ νὰ περικοσμῶνται διὰ στεφάνων ἐκ χρομύων καὶ λαχανικῶν οἱ διασκεδάζοντες. Καὶ τὸ ἀπαραίτητον αὐτὸ μουντζούρωμα τῶν προσώπων, τὸ τὴν παράφορον θυμῆδιαν ἐπιφέρων, συνεπάγεται ἀκαριαῖον τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν κωμολογούντων. Θαρρεῖ κανεὶς ὅτι ἡ μέθη δὲν κλονεῖ τόσον τὴν διάνοιαν, δὲν συναρπάζει τόσον τὰς αἰσθήσεις, ὅσον ἡ ἀμαυρὰ καὶ ἀφθονος βαρὴ ἡ ἀμοιβαίως καὶ ἀφειδῶς παρεχόμενη εἰς πάντας. Ὁ ἔξις ἤχος τοῦ ζοῦρνᾶ, ὁ βαρὺς δούπος τοῦ νταουλίου, ὁ κροταλισμὸς τοῦ ντεφιού, τὰ ἐξαθροωτικὰ ἀπηχήματα τῶν βιολίων καὶ τῶν παιγνιδιῶν ἐνεργότατον λαμβάνουν μέρος εἰς τὰ κούλουμα, οἱ χοροὶ καὶ τὰ ἄσματα καθίστανται ἀπαραίτητος συνέχεια αὐτῶν, καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πόλιν περὶ τὴν ἐσπέραν ἐπάνοδος, ἀποτελεῖ πάταγον, ἐπιτείνωμενον ὁλονὲν ὑπὸ τῶν βροντωδῶν ἀπηχήσεων πιστολίων καὶ τουφεκίων, τοῦ ἰδιαίτερου αὐτοῦ χαρακτηριστικοῦ εἰθίμου τῶν ἀπόκρουσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας. Καὶ τὸ ξεφάντωμα διαρκεῖ μέχρι βαθύας νυκτός μὲ συχνὰς παρελάσεις ἀπὸ τὰς γειτονίας ἐκείνας, ὅπου κατοικοῦν τὰ εὐμορφότερα μᾶτια καὶ τὰ γλυκύτερα χεῖλη, μέχρι πρωΐας ἀκόμη, καὶ πολὺ συχνὰ μέχρι τῆς ἐπομένης νυκτός, ὅποτε πλέον βαρεῖα καὶ ἀμείλικτος ἐπέρχεται ἡ σιὰ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΕΠΑΡΧΙΩΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου.

Περίεργον λείψανον τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ηλεκτρικοῦ τηλεγράφου μέλλει νὰ ἐπιδειχθῇ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Σικάγου ὑπὸ μιᾶς τῶν τηλεγραφικῶν ἐταιριῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἥτοι ἡ ἀρχέτυπος συσκευή ἡ χρησιμεύσασα πρὸς τοποθέτησιν τοῦ πρώτου ὑπογείου τηλεγραφικοῦ σύρματος τοῦ Μόρε. Τὸ σύρμα τοῦτο ἐτέθη τὸ πρῶτον ἐξ Οὐασινγκτόνος εἰς Βαλτιμόρη, καὶ ἡ πρὸς τοποθέτησιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἐδάφει συσκευή συνίσταται ἐκ βαρέος ἀρότρου μετὰ μαγγάνου ὀπισθεν φέροντος τὸ σύρμα· οὕτως ἡ αὐλὰ ἐσκάπτετο διὰ τοῦ ἀρότρου, τὸ σύρμα ἐνατίθετο ἐν αὐτῇ, καὶ πάλιν ἐκαλύπτετο καθ' ὅσον τὸ ἄροτρον προέβαινε εἰς τὴν ὁδὸν του. Ταχέως εὐρέθη ὅτι ἡ εἰς τὴν γῆν πρόσχωσις ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε ἄλλο σύστημα ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθῇ, καὶ οὕτω κατέστησαν γενικὰ τὰ ὑπεράνω τῆς γῆς σύρματα. Τὸ λείψανον τοῦτο τῶν παρελθόντων χρόνων μέλλει νὰ ἐκτεθῇ ἐν μορφῇ ἐντελεστάτῃ μὲ κήρινα ἀγάλματα παριστῶντα τὸν ἐφευρέτην Μόρε καὶ τοὺς ἐργάτας του, ἐνῶ δεκαεὶ ὁμοιώ-

ματα βοῶν θὰ παριστῶσι τοὺς πάλαι ποτὲ ζευχθέντας, οἱ ὅποιοι ἔσυραν τὴν μηχανὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Καὶ οὕτως νεκρῶν.

Ἡ Γερουσία τοῦ Ἀμβούργου ἐνέκρινε τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν καύσιν τῶν νεκρῶν, οὕτως ὥστε δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωθεν κομιζομένων νεκρῶν.

Τὸ ὄπλον Λεβέλ.

Οἱ Γάλλοι ἀρχίζουσι νὰ προσδλέπωσι μετὰ δυσπιστίας καὶ τὸ περίφημον ὄπλον τοῦ Λεβέλ καὶ σκέπτονται νὰ εἰσαγάγωσιν ἄλλο ὄπλον μικροτέρας περιμέτρου. Ἡ εἰδησις αὕτη δικαιώνει τὸν γέροντα Βίσμαρκ, ὅστις ἔλεγεν ἰσχυρῶς ὅτι «ἐπὶ τινι καιρῶν οὐδεὶς πόλεμος γενήσεται, ἐπεὶδὴ ὁ ἐξοπλισμὸς ὅλων τῶν ἐθνῶν εἶνε ἐλλειπής, διότι καὶ ἐὰν ὅλοι οἱ στρατοὶ εἶνε ὀπλισμένοι μὲ τὸ νέον ὄπλον δύναται νὰ ἀνακαλυφθῇ ἄλλο καλλίτερον. Ὁ Γάλλος ἐφευρέτης τοῦ τελειοποιηθέντος θανατηφόρου ὄπλου εἶνε ὁ κάλλιστος φίλος τῆς εἰρήνης μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν». Δυνατὸν νὰ ἔχῃ οὕτως ἄλλ' αὐτός, ὁ κάλλιστος φίλος τῆς εἰρήνης εἶνε συνάμα καὶ ἐκείνος ὅστις ἐν καιρῷ εἰρήνης ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Εὐρώπης, ἐκ τοῦ σώματος τὸ ὑποκάμισον, καὶ τὸ τελευταῖον τεμάχιον ἄρτου ἐκ τοῦ στόματος.

Ἀποτελέσματα διαφόρων ναρκωτικῶν.

Εἰς μίαν ἐκ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τοῦ Συνεδρίου τῶν χειρουργῶν ἐν Βερολίνῳ, ἀπερασίσθη ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ ἐν ἔτος ἀκόμη ἡ πρὸ δύο ἐτῶν ἀναληφθεῖσα ἔρευνα περὶ τῆς ἰσχύος τῶν διαφόρων ναρκωτικῶν μέσων. Κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ μυστικοσυμβούλου καὶ καθηγητοῦ Γκοϋρλτ, αἱ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος συλλεγεῖσθαι ἀνακρινώσεις παρέσχον ἀσυγκρίτως μεγαλύτερον ὕλικόν τῶν τοῦ προπαρελθόντος ἔτους. Αὗται περιλαμβάνουσι 84605 ναρκώσεις, ὑπὸ 62 διαφόρων παρατηρητῶν σημειωθείσας, καθ' ἃς συνέβησαν 33 θάνατοι. Αἱ τοῦ πρώτου ἔτους περιελάμβανον 24625 ναρκώσεις, ἐν αἷς 6 θάνατοι. Ἐν συνόλῳ λοιπὸν ἡ στατιστικὴ κατέχει 109230 περιστατικὰ μετὰ 39 θανάτων, ἐκ τῶν ὁποίων βεβαίως πολλοὶ μάλιστα δύναται νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ναρκωτικῶν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἄλλα αἷτια. Ἐκ τῶν ναρκώσεων εἰς τὸ Χλωριφορμιον ὑπάγονται 94133 μετὰ 36 θανάτων, εἰς τὸν Αἰθέρα 8431 ἄνευ οὐδενὸς θανάτου, εἰς μίγμα Χλωριφορμίου καὶ Αἰθέρος 2891 μεθ' ἐνὸς θανάτου, εἰς μίγμα Αἰθέρος καὶ οἰνοπνεύματος 1388 ἄνευ θανάτου, εἰς τὸ Βρωμιοαιθύλιον (αιθυλοβρωμιδιον) 2179 ἄνευ θανάτου, καὶ τέλος εἰς τὸ ναυστί εἰσαχθὲν Πεντάλιον 219 μεθ' ἐνὸς θανάτου. Τὸ θαυμασιὸν εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα τῶν δι' αἰθέρος ναρκώσεων μᾶς κάμνει νὰ εὐχώμεθα ὅπως εἰς τὸ μέλλον μεγαλύτερα προσοχὴ δοθῇ ὑπὸ τῶν χειρουργῶν πρὸς αὐτόν. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ραούλ Πικτέ, τῇ βοηθείᾳ πολὺ ταπεινῆς θερμοκρασίας παρὰ τὴν κρυσταλλικὴν Χλωριφορμιον, τὸ λεγόμενον Παγοχλωριφορμιον, μετεχειρίσθησαν εἰς 836 περιπτώσεις, εἰς ἀπάσας μετὰ καλοῦ ἀποτελέσματος. Τὸ Βρωμιοαιθύλιον χρησιμεύει εἰς ναρκώσεις μικρᾶς διαρκείας, μέχρι 3 λεπτῶν σχεδόν, καὶ διὰ τοῦτο εἶνε εὐχρηστον παρὰ τοῖς ὀδοντοίατροις· δὲν εἶνε εὐχρηστον ὅμως εἰς ἐγχειρίσεις αἰτινες προϋποθέτουσι χάλαντον τῶν μυῶν. Περὶ τοῦ Πεντάλιου λέγεται ὅτι ἐνεργεῖ λίαν ταχέως, καὶ δὲν ἐπιφέρει τινὰ παρεμπύπτοντα δυσάρεστα ἀποτελέσματα τοῦ χλωριφορμίου.

(P')